

Ks. BENEDICT HUGHES CMRI

**CIEŻKIE ZANIEDBANIE:
CAŁKOWITA PORAŻKA
SOBOROWEJ HIERARCHII
W EGZEKWOWANIU NORM MORALNYCH**

KRAKÓW 2015

www.ultramontes.pl

Ciężkie zaniedbanie:

Całkowita porażka soborowej hierarchii w egzekwowaniu norm moralnych

Ks. BENEDICT HUGHES CMRI

Wszyscy pamiętamy naukę zawartą w naszym katechizmie o rodzajach grzechów: istnieją grzechy zaniedbania, a także grzechy czynkowe. Grzechem zaniedbania jest, przykładowo, niewywiązanie się z obowiązku udziału w niedzielnej Mszy św. Jakoś często zaniedbujemy zbadać sumienie pod kątem tych grzechów w rachunku sumienia, tymczasem zaniedbania mogą być bardzo poważne.

Choć istnieją przeróżne grzechy zaniechania, jednym z najbardziej poważnych jest ten popełniany przez osoby dzierżące władzę, które zaniedbują nauczania, karcenia czy kierowania tymi za których ponoszą odpowiedzialność. Rodzice, którzy nie karzą swoich dzieci i pozwalają im rozwijać grzeszne nawyki ponoszą przed Bogiem odpowiedzialność za to zaniedbanie. Nauczyciele, którzy nie uczą prawdy również odpowiadają przed Bogiem. Ale bez wątpienia najcięższym zaniechaniem jest zaniedbywanie przez pasterzy właściwego pouczenia i napominania dusz powierzonych ich pieczy.

Bóg mówił o tym poważnym grzechu w słowach, które winny wzbudzić trwogę w sercach wszystkich sprawujących władzę: "Jeśli ja powiem bezbożnemu: «śmiercią umrzesz», a ty nie oznajmisz mu, ani mu nie powiesz, aby się odwrócił od drogi swej bezbożnej i żył, ów bezbożny w bezbożności swojej umrze, lecz krwi jego z ręki twojej domagać się będę" (Ez. 3, 18). Tak więc rozumiemy powagę obowiązku jaki spoczywa na sumieniach tych, którym zostało powierzone dobro dusz nieśmiertelnych.

Święty Paweł wspominał o tej odpowiedzialności pasterzy w liście do Tymoteusza: "głoś słowo, nalegaj w porę, nie w porę; przekonywaj, proś, karć z wszelką cierpliwością i nauką" (II Tym. 4, 2). Święty Tymoteusz był biskupem, a choć te słowa odnoszą się do wszystkich tych, którym powierzona jest troska o dusze, to w szczególności tyczą się biskupów. Skłania nas to do zapytania: w jaki sposób biskupi soborowi wypełniają tę poważną powinność? Choć często

ubolewamy nad ich błędnym nauczaniem w sprawach doktrynalnych, to ich ciężkie zaniechania w nauczaniu moralności chrześcijańskiej stanowią nie mniejszy problem.

Chociaż można by przytaczać wiele przykładów zaniechania przez nich tego tak doniosłego obowiązku, chciałbym skoncentrować się na jednym: obowiązku wpajania skromności, szczególnie przyzwoitości w ubiorze. Jeśli przyjrzymy się wielkim papieżom XX wieku, dostrzeżemy u nich wytrwałe wysiłki w upominaniu i pouczeniu wiernych. Papież Pius XI zainauguował 23 sierpnia 1928 roku "Krucjatę przeciwko nieskromnym modom, w szczególności w szkołach prowadzonych przez zakonnice". List zawierający nakaz został wysłany do wszystkich ordynariuszy Włoch za pośrednictwem Świętej Kongregacji Konsystorialnej i stał się znany na całym świecie poprzez "Acta Apostolicae Sedis" w 1930 r. (Tom 22, ss. 26-28).

Ze względu na brak zdecydowanego wysiłku w celu spełnienia wymogów tegoż listu, i ponieważ niektórzy twierdzili, że został on skierowany wyłącznie do ordynariuszy Włoch, Papież w dniu 12 stycznia 1930 roku, zwrócił się do Świętej Kongregacji Soboru o wydanie ostro sformułowanego listu na temat skromności chrześcijańskiej do całego świata, z wymogiem przestrzegania listu z 1928 roku. Dekret z 1930 roku podawał szczegółowe wytyczne i nakładał obowiązek zwalczania nieskromnej mody na wszystkie osoby posiadające autorytet władzy – biskupów, proboszczów, rodziców, przełożone i nauczycielki szkolne. Między innymi, w myśl dekretu nieskromnie ubrane kobiety miały być "niedopuszczone do Stołu Pańskiego i do godności chrestnych matek przy Sakramencie Chrztu i Bierzmowania. W niektórych wypadkach nie należy im nawet pozwolić na wejście do kościoła".

Z braku czasu nie możemy skomentować rozlicznych sytuacji, w których papieże Pius XI i Pius XII wypowiadali się na ten temat w przemówieniach kierowanych do różnych grup. Wystarczy powiedzieć, że wielokrotnie powracali do tego tematu. Dlaczegoż to? Ponieważ zachodziła taka potrzeba. (Prawdziwi duszpasterze – podobnie jak św. Jan Maria Vianney – wielokrotnie poruszali te same tematy, tak długo, jak zachodziła taka potrzeba). Owi papieże jedynie wypełniali nakaz św. Pawła skierowany do Tymoteusza. Cóż natomiast widzimy u modernistycznej hierarchii soborowej? Czy kiedykolwiek słyszeliśmy kazanie wygłoszone na ten temat? Słyszymy raczej często wiernych katolików, którzy są zgorszeni bezwstydnym strojem dozwolonym w kościele i przy komunii. Wszystko przejdzie.

Przypominam sobie natomiast historię, która pojawiła się w gazetach jakieś 15 czy 20 lat temu. Kapłan, który miał już dość takiej nieprzyzwoitości w swoim kościele wydał wytyczne o skromności na podstawie tradycyjnego nauczania Kościoła. I jaki był tego skutek? Kobiety, które poczuły się urażone doniosły na niego do biskupa i usunięto go z parafii. Jakież przerażający rachunek zdadzą ci duszpasterze, którzy sprzyjają nieprzyzwoitości w kościołach przez milczące tolerowanie tego rodzaju nadużyć, zaniehbując piętnowania ich w kazaniach! Przypominają się słowa Hiacynty z Fatimy: "Nastaną mody, które będą bardzo obrażać Pana Jezusa. Osoby, które służą Bogu, nie powinny ulegać modzie". Przy innej okazji zaznaczyła: "grzechy, które prowadzą najwięcej dusz do piekła, to grzechy cielesne". Hiacynta wyrażała jedynie to, czego Matka Boża ją nauczyla: "mody, jakie nastaną, będą ciężko obrażać Mojego Boskiego Syna".

Ciężkie zaniehbanie przez hierarchię soborową egzekwowania choćby minimalnych standardów skromności jest jeszcze jednym dowodem na to, że są oni najemnikami, a nie pasterzami. Na sądzie czeka ich srogi rozrachunek przed Chrystusem, który, jak mówi Ezechiel, będzie "domagać się krwi z ich rąk". Niech Bóg zmiłuje się nad tym światem i uchroni nas od takich najemników, którzy oddają wilkom dusze swoich podopiecznych.

Ks. Benedict Hughes CMRI

Artykuł z czasopisma "The Reign of Mary", nr 136, Fall 2009 (www.cmri.org) (1)

Tłumaczyła z języka angielskiego Iwona Olszewska

Przypisy:

(1) Por. 1) Ks. Benedict Hughes, a) [*A on znowu swoje! Bergoglio wywołuje zgorszenie wśród katolików nonszalanckim podejściem do małżeństwa.*](#) b) [*Zaniechanie potępienia: Bergoglio zaniehbuje obowiązek potępienia zła.*](#) c) [*Franciszek okazuje względy dla ruchu charyzmatycznego.*](#) d) [*Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach.*](#) e) [*Neopapież – fałszywy papież.*](#)

2) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) [*Fałszywa tolerancja i bluźnierstwo Franciszka I \(Jorge Bergoglio\).*](#) b) [*"Synod o rodzinie" \(2014\) otwiera ludziom oczy na odstępstwo modernistycznej hierarchii.*](#) c) [*Sedewakantyzm.*](#) d) [*Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego.*](#) e) [*Sede vacante. Rocznica śmierci papieża Piusa XII.*](#)

- 3) Papież Pius XII, *Moda. Przemówienie skierowane do młodych dziewcząt, wygłoszone w Rzymie w Bazylice Św. Piotra, 22 V 1941 r.*
 - 4) Święta Kongregacja Soboru, *Instrukcja do Ordynariuszy diecezjalnych o skutecznym zwalczaniu nieskromnej mody u kobiet.*
 - 5) J. E. Anton Bonaventura Jeglič, Biskup Lublany, *O wolność kobiety.*
 - 6) O. Mikołaj Łęczycki SI, *Pobudki do unikania grzechu śmiertelnego i kilka innych rozważań pobożnych.*
 - 7) Ks. Kazimierz Naskręcki, *Dekalog. Krótkie Nauki o Przykazaniach.*
 - 8) Ks. Konstanty Gawroński, *Jasny i gruntowny wykład prawd wiary i moralności chrześcijańskiej.*
 - 9) Ks. Leon Cieślak, a) *Objawienia fatimskie.* b) *Ratunek ludzkości w Niepokalanym Sercu Maryi.* c) *Nasza tajemnica Maryjna.*
 - 10) Ks. Andrzej Dobroniewski, *Modernizm i moderności.*
- (Przyp. red. *Ultra montes*).

([HTM](#))